

Ngày 12-11-1977 (Mồng 2 tháng 10 Đinh Tỵ)

Ý LÀ NIỆM LÀ ĐẦU MỌI MỌI SỰ THÁNH PHẠM⁽¹⁾

BÁC NHÃ chưa khai, vọng chấp còn,
THIÊN đồ tu đức chí còn non.
SU thừa thánh pháp minh phân rõ,
Mừng lúc Thiên ân sứ mạng tròn.

Chào chư Thiên ân đệ muội thanh tịnh nghe dạy.

Chư Thiên ân đệ muội đã thấu biết môn đạo tu hành cốt ở tâm thiên tịnh định thì dầu ở trong thiên hay ngoài thiên, đi, đứng nằm, ngồi, thi, thính, ngôn, động, được thanh tịnh, thì cũng nhập cảnh Viên giác đó vậy.

Hôm nay tuy đợt tu liên tục 24 giờ thì không cứ ở thiền phòng mà ở đâu cũng hành thiền quán chỉ. Hầu đàn cũng là một cách thiền rất thiết yếu, thân tâm được hòa nhịp với linh điện, nhứt nhứt đề tai vào từng phát ngôn, theo dõi Thánh dụ, tâm hồn không lìa khỏi luồng sóng điện thần cơ, đó cũng giúp cho tâm chánh niệm trong khóa này.

Bản Tăng hôm nay, được lệnh **QUAN THẾ ÂM BỒ TÁT** mang linh điện rót vào Thánh Sở và chư Thiên ân, muốn cho sứ mạng của mỗi người trong Thánh Hội chúng ta được kiến công đắc vị. Theo sự cố gắng của Thiên ân đệ muội liên tục tu học, kẻ giảng người nghe cũng đem hết tấc tình, nhưng trông lại từ người thì chưa thấy tiến được bước nào, cũng có nhiều lý do: vì tâm nguyện còn yếu nhược, thấu đạt giáo pháp chưa triệt thông mà hoàn cảnh mỗi lúc đập mạnh vào tâm, nảy sanh buồn vui động loạn, hoặc vì nghiệp chướng còn nhiều, nặng phần đời, phần giải thoát tâm linh không được mấy.

Bản Tăng cũng đã chỉ chỗ động cơ sinh diệt lúc còn tại thế; từ ngày tịch liễu đến nay, chư Thiên ân hiểu thì hiểu đó, nhưng khi bắt tay hạ thủ hành thiền thì chưa mấy người. Dầu có làm cũng là việc phụ, đâu tha thiết tư duy nên chưa thấy được lạc thú của thiên sinh tâm chánh niệm.

---

¹ Tựa đề do Giáo Lý Vụ đặt

Bàn Tăng cũng thường dạy cái nguyên lai tự tánh thanh tịnh, ai ai cũng sẵn có, nhưng cái tâm Chơn nhưt kia bị vô minh che lấp mà quanh quẩn trong sáu nẻo luân hồi.

Vì sao mà có vô minh? Vô minh là cái gì? Chưa thấy một ai thấu hiểu.

Bàn Tăng cũng nhắc lại chư Thiên ân đệ muội suy gẫm như:

- **Như Lai Tạng** một mực không sanh diệt như tánh ướt của nước.

- **Bảy thức** sanh diệt như sóng nổi trên mặt nước.

- **A-Lại-Da** sanh diệt và không sanh diệt như biển gồm cả hai thứ động, tịnh.

- **Vô minh** không sanh diệt, cũng không phải không sanh diệt, tỷ như gió lớn làm cho nước nổi sóng, nhưng nó không phải nước cũng không phải sóng.

Bốn thứ đó cũng là một tâm, nguyên Chơn như bất giác mê nhưt tâm mà biến thành thức, thì vô minh không phải thức cũng không phải không thức. Vô minh không diệt nhưng không phải không diệt. Chư Thiên ân cần đi thêm vào một khoảng ngắn nữa sẽ thấy. Chơn như tâm bất giác mà có vô minh, bất giác mà có tâm vương, tâm sở. Đã nói vô minh là gió, vọng giác quấy động biến thức gây nên sóng gió, sóng là thức khởi lên giúp cho trợ tăng thêm sức gió. Gió là vô minh, gió càng mạnh, sóng càng to, sóng càng to là gió càng mạnh. Hai bên tương hệ lẫn nhau mà gây nên nghiệp sanh tử.

Bây giờ ta cần hiểu cái sóng là cái động, cái động là cái vọng tưởng, niệm niệm chuyên leo. Cái vọng tưởng kia là cái ý, ý khởi thì niệm sanh, ý niệm khởi sinh thì tất cả tâm sở dữ lành đều tấp nập dấy động. Nếu niệm lành thì thọ lạc, niệm dữ thì thọ khổ, nghiệp dẫn đi quanh quẩn trong sáu nẻo luân hồi. Dầu là vô thì vô minh thổi gió bất chánh mà ý thành tâm chánh thì không dễ biến thức nổi sóng. Bởi vậy mà **HÙNG ĐẠO ĐẠI VƯƠNG** mới dạy vô minh tức thị viên minh. Ý thuần là Như Lai Tạng, nên bước tu cốt là chủ cho được ý. Ý đã thuần tịnh là Đạo thành, niệm được thuần như là **Bác Nhã**. Cổ Thánh có câu: “*Niệm tưởng quán dĩ trừ, tất năng kiến Bác Nhã*”. Đây Bàn Tăng tóm gọn ý lại giúp cho chư Thiên ân đệ muội một phương thức cầu tu chóng nên Đạo quả. Đừng chê đó là tầm thường mà bỏ qua thì khó mong đạt đích.

BÀI

Khai cơ để mở cửa Huyền, Chánh tâm diệt dục hườn nguyên Chơn thần.

1. Tu tam nghiệp sạch thân, khẩu, ý.
Vững một lòng chung chí dẻo dai.
Đạo màu thể, dụng, không hai,
Nhứt chơn bình đẳng trong ngoài một Tâm.
2. Chỗ cứu cánh cầu tâm ở đó,
Pháp tu hành, không ngõ nào hơn.
Phật Tiên kiến tánh qui chơn,
Nho gia trung thứ, nghĩa nhơn, cũng là

3. Cũng dạy trừ cái ta tham vọng,
Cho biển lòng gió sóng lặng yên.
Lặng yên: cảnh giới cửa thiền,
Lặng yên: tam ngũ triều huyền phục sơ.
4. Lặng yên thì sinh cơ phát xuất,
Lặng yên: tâm trung nhứt đồng thiên.
Cách nào cầu được lặng yên?
Lặng yên: buông xả muôn duyên, ta, người.
5. Ngã, pháp, khi tách rời đôi mảnh,
Mà khiến tâm xúc cảnh suy lường.
Sanh tình lấy bỏ ghét thương,
Quên rằng một góc Chơn thường mà ra.
6. Pháp cũng ta, mà ta cũng Pháp,
Thấu nguyên lai bảo hợp Thái hòa.
Không nhơn, không pháp, mới là,
Hoát khai trí huệ vượt qua kia bờ.
7. Đã thấu rõ động cơ siêu đọa,
Đọa là do chấp ngã, chấp tình.
Siêu hay chủ được ý mình,
Ý không vọng loạn thì tình lặng yên.
8. Cách giữ còn an nhiên giác tĩnh,
Phải kiên thành tu chỉnh oai nghi.
Thấy, nghe, ngôn, động, xét suy,
Theo Thầy, gần bạn, giới trì kệ kinh.
9. Núp dưới bóng Chí linh bảo vệ,
Cây uy thần điện huệ thẳng duyên.
Dựa nương Thánh đức pháp quyền,
Thắm say mùi Đạo, lòng thiền nảy sinh.
10. Xóa hận thù, bất bình, oan khức,
Khéo dẫn tâm nhẫn nhục từ hòa.
Đuổi xua tư tưởng vạy tà,
Tu Bồ Tát hạnh, vị tha quên mình.
11. Ân thơ với phóng sinh trợ đạo,
Giải tiền khiên oan báo nhiều đời.
Thí tài, thí pháp giúp người,
Bạt tam ác đạo, thoát nơi luân trầm.
12. Lo sửa mình tẩy tâm tiến đức,
Đoạn não phiền nghiệp lực tạp căn.
Vệt mây cho tỏ vùng trăng,
Buông tay tục lợi, nắm phăng nguồn thiền

13. Ngồi tịnh lự tâm yên trí định,
Quán chiếu thường ác bịnh tiêu tan.
Khai thông cửu khiêu tam quan,
Pháp luân vận chuyển, huyền hoàng suốt thông.
14. Khấp bách thể thấy không ngăn ngại,
Cùng sáu căn bốn đại điều hòa.
Không Trời, không Đất, không Ta,
Chỉ còn một khối bao la trùm đầy.
15. Lặng lẽ lâu như vậy coi thử,
Còn hôn trầm, trạo cử, hay không?
Dò nghe đâu trệ, đâu thông,
Vị lai quá khứ bất lòng được chưa?
16. Ma hiện thứ ta ưa, phỉnh gạt,
Dụ không xong, dọa nạt cướp thân.
Cửa tiên, sắc đẹp, lỏa thân,
Phật Tiên giá vũ đảng vân đến mừng.
17. Bày đủ thứ thích ưng cảm dỗ,
Khiến cho lòng ái ó loạn tâm.
Hoặc cho muỗi, kiến tương xâm,
Thịt da nhúc ngứa, bụng râm tê chôn.
18. Biết tiềm thức còn chôn đủ nghiệp,
Khi móng lên mau kịp ngăn phòng.
Ma ngoài hiệp với ma trong,
Ngơ đi chớ tưởng, lặng lòng quên thân.
19. Còn bóng dáng, ma thần mới khảo,
Còn thức duyên, ma đạo mới sanh.
Trống trơn, bặt dứt dữ lành,
Cắt đường ma quỷ lưu hành vào ra.
20. Cứ lì lợm ngồi già chớ nản,
Ngày ngày y thiền quán đừng lui.
Ngoài thân không dạng Đất Trời,
Trong tâm động dậy tằm hơi chẳng còn.
21. Công phu được vẹn tròn thanh tịnh,
Thì lậu duyên chướng bịnh tiêu trừ.
Ngưng thần nhập cảnh hườn hư,
Sinh cơ báo triệu, ngộ từ giờ đây.
22. Chơn ý hiện cảm đầy về sống,
Dường tỉnh cơn ác mộng khoan nhàn.
Toàn thân thông sướng khinh an,
Vị người vừa thoát hàm oan tử hình.

23. Trục diện thể Viên minh hiện phát,
Huyền hóa đều rã nát hư tro.
Phúc đời, sao đủ sánh so,
Nghe, không bằng tận vào kho nhiệm màu.
24. Chơn ý khi quày đầu phải biết,
Hư giả thành chơn thiệt, lạ thay!
Đổi phàm hóa Thánh liền tay,
Lỗi xưa rõ rệt, công nay đành rành.
25. Chuyên bát thức trở thành tứ trí,
Cũng không ngoài chơn ý này đâu.
Xây lưng đuôi trở thành đầu,
Viên minh chưa phát biết đâu bên bờ.
26. Có cực tịnh, sinh cơ mới động,
Có hư tâm, diên hồng mới giao.
Dưới Khôn Chấn khởi sơ hào,
Đó là động đích cửa vào huyền quan.
27. Là thi giác soi đàng dẫn bước,
Là huỳnh bà, môi ước tơ duyên.
Dem Khôn tương hội với Kiền,
Xuống tay chiết Khảm mà điền vào Ly.
28. Vây sạ nữ anh nhi phối ngẫu,
Xua âm dương giao cấu thành thai.
Chờ ngày nhụy nở hoa khai,
Công đầy quả đủ thoát ngoài Càn Khôn.
29. Pháp tu luyện huyền môn Bác Nhã,
Thích, Đạo, Nho gồm cả thiên nhơn.
Cũng đồng phá vọng hiển chơn,
Thành **PHẬT**, nhập **THÁNH**, đắc đơn cũng là.
30. Nhứt nhứt tu, huỳnh bà vai chánh,
Ý đã thuần cảnh cảnh là Tiên.
Ý mê trụ lạc xích xiềng,
Ý thành là Bác Nhã thuyền độ nhơn.
31. Bước đầu của tu đơn luyện kỹ,
Lấy công phu lập chí vững bền.
Trúc cơ kiên cố móng nền,
Trì hành cửu tiết tiến lên tột cùng.
32. Ngày tháng được thung dung vô sự,
Đổi cảnh hay an xử bình thường.
Trông lòng được mát, ghét, thương,
Chẳng nên liên lụy vẩn vương tình đời.

33. Hành phương tiện tùy thời công quả,
Chỗ chúng đem khuyến hóa thiện nhân:
Hơn thua, được mất, không cần,
Khen chê chẳng ý, sơ thân không lòng.

Bước đầu đã tu xong nhưt bộ,

... ..

Đến đây Bàn Tăng tạm ngưng, có dịp sẽ nói thêm, mong ở các Thiên ân đệ muội nhớ động cơ siêu đọa là ý. **Ý là niệm, là đầu mối mọi sự Thánh phàm. Chủ được ý, ý được tịnh, được thuần, thì là thành Đạo.** Sứ mạng khi ấy được hoàn tất, sự nghiệp **MINH LÝ** được thành công. Lấy ý làm động cơ cho công cuộc hoàn nguyên. Ý chuyển thì A-Lại-Da và Mạt-Na được vô lậu. Ý một niệm lành thì Mạt-Na một niệm tịnh. Ý một niệm dữ thì Mạt-Na một niệm nhiễm. Ý quan hệ thay! Lấy đó mà hạ công quán chỉ. Bàn Tăng xin chào và chúc nguyện các đệ muội hòa nhưt giữa nhau mà chia lo gánh đọa.

- Khai Sắc bạch: Sau một lúc vắng bật, Đức **BÁC NHÃ THIÊN SU** trở về thăm chúng đệ tử, ai nấy cũng khôn xiết vui mừng. Ngài lại ban cho một bài pháp vô cùng quý giá, chúng đệ tử rất đổi đội ơn. Tuy nhiên, trên đời có **lý** và **sự**. Hân hoan với lý bao nhiêu, đụng vào sự rất khó xử, ...

- Cứ quán thì tiêu mọi việc dầu khó, dầu dễ cũng do nội bộ; tâm giữa các Thiên ân đồng, thì mọi việc hòa. Hòa thì mọi việc nên.

BÀN TĂNG chào.